

**Zpráva z 20. výroční konference
České pedagogické společnosti:
*Koncepce vzdělávání v současné kurikulární diskusi***

Ve dnech 21. a 22. března 2013 se uskutečnila v pořadí dvacátá výroční konference České pedagogické společnosti s podtitulem *Koncepce vzdělávání v současné kurikulární diskusi*. Pořádání konference se zhostila Katedra pedagogiky a psychologie Fakulty přírodovědně-humanitní a pedagogické Technické univerzity v Liberci ve spolupráci s libereckou pobočkou České pedagogické společnosti. Záštitu nad konferencí převzal děkan Fakulty přírodovědně-humanitní a pedagogické Technické univerzity v Liberci doc. RNDr. Miroslav Brzezina, CSc.

Konference byla zahájena úvodním slovem doc. RNDr. Miroslava Brzeziny, CSc., který vyzdvihl důležitost setkávání akademických pracovníků a předávání si nových poznatků a osobních zkušeností, které jsou hybnou silou rozvoje akademického prostoru v České republice. Jako druhý promluvil předseda České pedagogické společnosti doc. PhDr. Tomáš Čech, Ph.D., který vyjádřil potěšení z toho, že se mohou čeští akademikové takto setkat již po dvacáté díky úsilí členů České pedagogické společnosti, a předal zdravici organizátorům druhého ročníku konference k aktuálním tématům pedagogické praxe s podtitulem *Mír, svoboda a demokracie ve výchově*. Po něm si vzal slovo doc. PhDr. Tomáš Kasper, Ph.D., který ocenil možnost pořádání konference tohoto formátu v Liberci a srdečně přivítal účastníky konference na půdě Technické univerzity v Liberci. Jako poslední promluvil předseda liberecké pobočky České pedagogické společnosti a hlavní organizátor konference Mgr. Oto Dymokurský, který poděkoval všem, kteří se podíleli na přípravách konference, představil přítomným program a všem účastníkům popřál příjemně strávený čas v Liberci.

Jako první byly na programu plenární příspěvky, jejichž moderování se ujal doc. PaedDr. Petr Urbánek, Dr. z pořadatelské fakulty. Prof. PhDr. Stanislav Štech, CSc. ve svém příspěvku *Koncepce vzdělávání v současné kurikulární reformě* tematizoval problémy spjaté s kurikulární reformou, jejímž symbolem je zavedení rámcových vzdělávacích programů. Upozornil především na nedostatečnou souvislost kurikulární reformy s pojetím vzdělávání a jeho teoretickými východisky, jakož i samotným pojetím učitelské profese. V příspěvku se také dotkl tématu společenské diskuze o kurikulární reformě,

resp. její reflexe různými aktéry vzdělávacího procesu a prezentace pojetí vzdělávání médií. Následující příspěvek RNDr. Jany Strakové, Ph.D. s názvem *Skutečné realizaci kurikulární reformy musí předcházet společné porozumění jejím cílům* upozornil především na nutnost diskuse o potřebě změn ve vzdělávání všemi zúčastněnými stranami, tedy výzkumníky, učiteli, rodiči, žáky a zástupci decizní sféry. Shodu na potřebě změn vzdělávací soustavy v České republice vidí autorka jako klíčovou především proto, že umožní aktérům vzdělávání ztotožnit se s cíli reformy, což povede k mnohem efektivnější implementaci zamýšlených změn do praxe. Jako třetí v pořadí vystoupil doc. PhDr. Tomáš Janík, Ph.D., M.Ed. se svým příspěvkem *(Ne)produktivní kultura vyučování a učení jako výsledek (ne)reformy?* Na řadě výzkumů představil pozorovatelné změny, které kurikulární reforma za dobu svého trvání přinesla, a poukázal na její poněkud formalistní podobu, díky níž jako by se zapomínalo na to, co je ve vzdělávání podstatné, a to vlastní výuka ve školních třídách. Poslední plenární příspěvek s názvem *Strategie vzdělávací politiky ČR do roku 2020* prezentovala zástupkyně Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR RNDr. Michaela Kleňhová. Jak už z názvu příspěvku vyplývá, byla hlavní pozornost věnována představení nově připravované strategie vzdělávání a zároveň bylo cílem příspěvku i pozvání akademické obce k odborné diskusi nad jednotlivými částmi strategie v rámci plánovaných kulatých stolů.

Zbývající část dne a den následující byly věnovány prezentování příspěvků autorů v tematicky zaměřených sekcích. Doc. PhDr. Tomáš Janík, Ph.D., M.Ed. se ujal moderování sekce s názvem *Kudy vede cesta – reflexe kurikulární reformy*. Zařazené příspěvky poskytly široký náhled na koncepční aspekty kurikulární reformy, a to od analýzy pojmu kompetence, přes pojetí učitelských standardů a kvality učitelského vzdělávání (ve světle změn zákona o pedagogických pracovnících), až po otázky týkající se výchovně vzdělávacích očekávání od současného vzdělávání a pojetí předškolní přípravy. Příspěvky zabývající se problematikou obsahů a výstupů vzdělávání byly prezentovány v sekci *Co umím a dokážu – vzdělávací obsahy, výchovy a gramotnosti*, kterou moderovali PhDr. Simona Kiryková, Ph.D. a PhDr. Jan Činčera, Ph.D. Tematická šíře se rozpínala od problematiky environmentální výchovy přes oblast občanských kompetencí až po dílčí aspekty tělesné a hudební výchovy ve vzdělávání. Specificky na oblast jazykových kompetencí a čtenářské gramotnosti se zaměřila sekce *Jazyk jako stavební kámen – jazyková a čtenářská gramotnost*, moderovaná MgA. Ivanou Honsnejmanovou. Prezentující se věnovali jak

koncepčnímu zakotvení čtenářské gramotnosti v rámcových vzdělávacích programech, tak způsobům jejího rozvoje a rozvoje kompetencí těch, kteří mají podporu čtenářské gramotnosti ve vzdělávacím systému na starosti.

Na oblast pregraduální přípravy učitelů se zaměřila sekce *Na cestě k učitelství – pregraduální příprava budoucích učitelů*, v níž se role moderátora ujali doc. PhDr. Tomáš Kasper, Ph.D. a Mgr. Andrea Rozkovcová, Ph.D. Početné zastoupení měly příspěvky věnující se oblasti předškolního vzdělávání, které prezentovaly reflexi studijního oboru preprimárního vzdělávání samotnými studenty, mezinárodní srovnání vybraných modelů předškolního vzdělávání a roli fakultních mateřských škol v samotné výuce budoucích učitelů. Ostatní příspěvky se již zaměřovaly na oblast základního vzdělávání, a to ve vztahu k samotným studujícím (např. pojetí cílů základního vzdělávání studenty učitelství, jejich studijní styly a strategie a motivace ke studiu) či oblastem rozvoje (např. tvořivé myšlení a multikulturalismus). Problematiku navazujících forem vzdělávání tematizovala sekce moderovaná doc. PaedDr. Jiřím Niklem, CSc. a PhDr. Magdou Nišpouškovou, Ph.D. s názvem *Školou to nekončí – neformální, informální a celoživotní učení*. Jednu linku prezentovaly příspěvky zaměřené na oblast psychohygieny učitele, která může být podporována a rozvíjena sebeřízením, koučováním a rozvojem zvládajících strategií, a to i v případech, kdy se stane učitel terčem agrese žáků a studentů. Druhá linka se zaměřila na soudobé pojetí celoživotního vzdělávání v ČR. Třetí linka pak zahrnovala pohled do oblasti neformálního vzdělávání ve školních klubech a formou volnočasových aktivit.

Reflexi kurikulární reformy ze strany učitelů a žáků byl dán prostor v sekci *Pohled od tabule a z lavic – názory učitelů a žáků na změny spjaté s kurikulární reformou*, jejíhož moderování se ujali doc. PaedDr. Petr Urbánek, Dr. a PhDr. Jana Wernerová, Ph.D. Příspěvky nabízely jak obecný pohled na úlohu učitelů v probíhající kurikulární reformě a jejich názory na realizované změny, tak velmi úzce zaměřená pojednání vztahující se např. k oblastem jazykového a přírodovědného vzdělávání. Pohled žáků tematizovaly dva úzce zaměřené příspěvky. Nechyběl ani prostor pro vtažení rodin jakožto důležitého prvku edukace v sekci *Bez rodiny to nejde – spolupráce rodiny a školy*, kterou moderovala Mgr. Magdaléna Marešová. Spolupráce rodiny a školy byla prezentována ve vztahu k prevenci odkladů povinné školní docházky, k domácí přípravě žáka a k vytváření postojů rodičů ke školní výchově a vzdělávání.

Koncepční otázky vztahující se k poskytování školských poradenských služeb ve školách a školských poradenských zařízeních obsáhla sekce moderována Mgr. Otou Dymokurským s názvem *Pomoc v nouzi – poradenské služby ve školách*. První dva příspěvky se zaměřily na pojetí školských poradenských služeb, a to ve vztahu k jednotlivým aktérům systému školského poradenství, ale i k jejich standardům. Následující dva příspěvky se věnovaly primární prevenci ve školách, především pak jejich možným zdrojům a úloze pregraduální přípravy studentů učitelství v této oblasti. Sekce *Lepším člověkem – rozvoj osobnosti žáků*, moderovaná PhDr. Simonou Kirykovou, Ph.D., se zaměřila na výchovný aspekt školní edukace ve vztahu k rozvoji hodnot, postojů a osobnosti žáků.

Posterová sekce byla zastoupena pěti příspěvky, které se úzce zaměřovaly na specificky vymezené problémy, např. zkušenostně reflektivní učení, využití metodiky AAA k rozvoji kompetence k učení v zeměpisu, výukový potenciál k rozvoji kompetence k řešení problémů, kvalitativní diagnostiku vybrané afektivní dimenze a rozvoj osobnosti žáka.

Konference nabídla prostor pro téměř šedesát prezentujících a dalších zhruba čtyřicet posluchačů z řad odborné veřejnosti. Za významný přínos hodnotí organizátoři konference přizvání studentů domovské univerzity k posluchačské účasti na konferenci, díky čemuž měli možnost nejen se seznámit se soudobými poznatky vědy a výzkumu, ale také s významnými osobnostmi akademického světa.

Oto Dymokurský

*Technická univerzita v Liberci, Fakulta přírodovědně-humanitní a pedagogická,
Katedra pedagogiky a psychologie*

Zpráva z konference *Zážitková pedagogika a její možnosti využití u vybraných cílových skupin*

Využití zážitků v edukačním procesu, což je základním principem zážitkové pedagogiky, znamená respektovat autonomii daného jedince. Práce se zážitkem představuje pro edukátory výzvu k zodpovědnosti při hledání cest jeho využití jako edukačního a motivačního prostředku. Přesto se v praxi čím dál častěji setkáváme s diskusemi týkajícími se zneužívání termínu zážitková

pedagogika, a tím i degradací edukačního procesu založeného na východiscích zážitkové pedagogiky.

Konference *Zážitková pedagogika a její možnosti využití u vybraných cílových skupin*, která se uskutečnila ve čtvrtek 25. 4. 2013 v prostorách Vysoké školy tělesné výchovy a sportu PALESTRA, se snažila nejen poukázat na možnosti využití zážitkové pedagogiky v praxi, ale kladla si za cíl i věnovat prostor diskusi nad vhodností používané terminologie a vlivu moderních trendů, které kvalitu této disciplíny ovlivňují negativně. Konferenci slavnostně zahájil rektor školy prof. PhDr. Václav Hošek, DrSc. a předal rovněž účastníkům konference srdečný pozdrav prof. J. W. Ziegenspecka – významného představitele německé moderní zážitkové pedagogiky, který popřál konferenci zdárný průběh v osobním dopise.

V dopoledním plenárním zasedání odezněly referáty významných odborníků z domácích i zahraničních pracovišť. Ivo Jirásek z FTK Olomouc přehledně zhodnotil oblast zážitkové pedagogiky, soustředil se především na fenomén hry a novinky z oblasti „funových aktivit“. Již v prvním příspěvku rozvířil diskusi, zda jisté zneužívání termínu *zážitková pedagogika* nemá vést k jeho náhradě za *zkušenostní učení*. Poukazoval na situaci, kdy se ze zážitkové pedagogiky stalo určité zaklínadlo, které přestalo působit. Karel Rýdl z Univerzity Pardubice navázal na předchozí téma a v historizující přednášce vzpomenuk význam K. Hahna pro vývoj celé oblasti. Alena Vališová zajímavě referovala o rozvoji vůle, především jejích inhibičních mechanismů, sebekázně a autokontroly v edukačním procesu. Tetsuo Harada z Kochi University z Japonska promluvil o zdravém životním stylu a významu intervenčních programů, zdůrazňujících správný spánkový a výživový režim. Dopolední program uzavřel Eugeniusz Bolach z Wroclavi se sdělením o pohybových aktivitách slabozrakých s cílem zlepšení držení těla.

Odpolední jednání probíhalo ve třech základních sekcích, kterých se zúčastnila řada dalších vynikajících odborníků jak z České republiky, tak ze zahraničí. Sekci *Teoretická východiska zážitkové pedagogiky* zahájil Jan Neuman přednáškou, v níž zhodnotil přínosy a negativa zážitkové pedagogiky. Kriticky poukazoval na situaci, kdy terminologie *zážitkové pedagogiky* je poplatná módním trendům spojeným s „moderním“ stylem života. Poukázal na obtíže se zařazením *zážitkové pedagogiky* do okruhu pedagogických disciplín a na nutnost srovnat její koncept s německou *Erlebnispädagogik* a s americkou *Experiential education*. Radek Hanuš seznámil posluchače s českým zdrojem

zážitkové pedagogiky – Prázdninovou školou Lipnice. Dalibor Naar se věnoval cílům zážitkové pedagogiky. Katarína Vadíková se věnovala axiologicko-aretologickému rozměru zážitku v edukačním procesu. Jan Činčera zaměřil pozornost na možnosti práce se zážitkem v programech výchovy o Zemi, které představují jeden z přístupů k environmentální výchově. Poslední řečník odpoledního bloku Miloslav Stehlík věnoval pozornost metodice piktogramů a významu efektu Zeigarnikové (význam nedokončených úloh a motivačního napětí v procesu učení a práce) v současné edukační praxi.

V sekci *Zážitková pedagogika a možnosti jejího využití při práci s dětmi a dospívajícími* byly potvrzeny benefity zážitků v oblasti podpory zdraví dítěte. Ivana Šircová konstatovala, že spontánní pohybové aktivity obohacují předškolní děti o poznávání a prožitek přírody v detailu i celku. Výsledkem je klidné chování a lepší soustředění těchto dětí. Příspěvek dvou polských kolegyně (Katarzyna Borzucka-Sitkiewicz, Katarzyna Kowalczevska-Grabowska) byl zaměřen na síť škol podporujících zdraví v současném Polsku. Byly definovány podmínky, za jakých se polské školy o titul „Škola podporující zdraví“ ucházejí a s jakými potížemi se nejvíce setkávají. Na význam adekvátního pohybového režimu se zaměřil zajímavý a odborně velmi přínosný příspěvek Milady Krejčí. S velkým zájmem se setkal polský příspěvek Beaty Dyrdy a jejích kolegů o ochotě hudebně talentovaných dětí cvičit řadu hodin každý den. Podle výsledků jejich šetření se téměř 90 % respondentů nemělo tendenci vyhýbat se hudebnímu cvičení, což lze přičítat vlivu vibrací a harmonie klasické hudby.

V druhé části této sekce zaznělo několik příspěvků, které se blíže věnovaly aktuálnímu tématu – a to otázkám gramotnosti. První příspěvek z této skupiny, přednesený Beatou Pitulou, se týkal ověření výhod přírodní metody jazykového vzdělávání (NNL metoda) a návrhů společných forem činností dětí předškolního věku pro jazykový rozvoj. Příspěvek Milana Klapetka byl poeticky laděný a přispěl k velmi příjemné a milé atmosféře v celé sekci. Posluchače vedl k zamyšlení nad hodnotami současné společnosti a nad etikou v pedagogické práci. Příspěvek Markéty Šauerové, věnovaný rozvoji čtenářství, zaujal svým praktickým zaměřením – seznámením s projekty, jimiž lze v rodinné edukaci podporovat rozvoj čtenářství dítěte. Polský příspěvek Iwo-ny Wedreńské se věnoval podstatě práce speciálního pedagoga a možnostem v jeho práci – hledání nových metod, forem a prostředků odpovídajících

potřebám, očekáváním a zájmům žáků. Poslední vstup Jiřího Tůmy ukazoval možnosti využití volnočasových aktivit dětí v diagnostickém ústavu.

V sekci *Zážitková pedagogika a možnosti jejího využití u dospělých a seniorů* bylo možné vyslechnout a prodiskutovat řadu témat, aktuálních zejména pro ty, co se narodili v minulém století. Široké spektrum témat referátů sjednotila aktivizace seniorů, tedy jednoznačná podpora aktivního stáří, a to s ohledem na věk a zdravotní stav seniorů. Posluchači měli možnost se kromě vymezení role zážitků v aktivaci seniorského životního stylu (Václav Hošek) a přístupu starších osob k životu (Mojmír Vážanský) seznámit s fungujícím konceptem práce v domě seniorů Mistra Křišťana v Prachaticích (Hana Vojtová) či se zkušenostmi Evy Nechlebové z aktivizace seniorů v nemocnici v Měšicích. Otázkám role umění v životě seniorů se věnovaly příspěvky Wiesławy Sacheřové a Jany Skarlantové. Závěr sekce byl věnován rehabilitaci seniorů v sociálních a terapeutických institucích v Polsku (Małgorzata Kitlińska-Król).

Atmosféra v průběhu konference byla tvůrčí, jak při jednání v plénu, tak i během komornějších odpoledních jednání. Účastníci konference živě diskutovali i během celého dne. Příjemnou návštěvou na konferenci byla účast paní Vážanské, která následující den slavila své 102. narozeniny a všechny přítomné okouzlovala svou energií, milou náladou a společenským šarmem. Věříme, že další ročník konference v roce 2014 bude probíhat v podobné atmosféře a že i přes terminologickou nejednotnost v oblasti zážitkové pedagogiky se edukaci zážitkem bude věnovat stále více učitelů.

Markéta Šauerová
Vysoká škola tělesné výchovy a sportu, PALESTRA,
Katedra pedagogiky a psychologie

Založení Asociace vzdělavatelů v sociální pedagogice

V dubnu 2012 bylo Ústavem pedagogických věd Fakulty humanitních studií UTB ve Zlíně organizováno *Symposium vzdělavatelů v oboru sociální pedagogika*, kterého se zúčastnili zástupci vysokoškolských pracovišť podílejících se na vzdělávání v oblasti sociální pedagogiky, dále pak studenti a odborná veřejnost. Výstupem tohoto setkání bylo rozhodnutí o potřebě založení *Asociace vzdělavatelů v sociální pedagogice*. Ke dni 1. 2. 2013 byla asociace

registrována na Ministerstvu vnitra České republiky. Hlavním cílem asociace je rozvoj sociální pedagogiky jako studijního a vědního oboru, včetně jeho aplikace v praxi.

První valná hromada asociace se konala 10. dubna 2013 v prostorách Katedry křesťanské výchovy Cyrilometodějské teologické fakulty UP v Olomouci. Valná hromada členů asociace se zde sešla za účelem volby výkonné rady. Předsedou byl zvolen Mgr. Jakub Hladík, Ph.D., místopředsedou PhDr. Jiří Pospíšil, Ph.D., tajemnicí Mgr. Milena Öbrink Hobzová a členy výkonné rady prof. PhDr. Blahoslav Kraus, CSc. a PhDr. Jitka Lorenzová, Ph.D. Ostatní zúčastnění byli na základě svých přihlášek přijati za členy asociace.

Účastníci dále navrhovali a specifikovali dílčí cíle sdružení. Diskutovalo se o potřebě ujednání pojetí sociální pedagogiky jako studijního a vědního oboru. I když se v naší zemi objevuje intenzivnější snaha o sjednocení pojetí již od počátku 90. let minulého století, je sociální pedagogika stále oborem značně diverzifikovaným, který se objevuje v nejrůznějších, často velmi odlišných významech. Tato vědní disciplína se také mnohdy překrývá s dalšími, jako např. sociální práce a sociologie výchovy. Asociace si dále klade za cíl přesnější vymezení obsahu oboru, ale i nutnost definování současných úkolů sociální pedagogiky jako vědního a studijního oboru, který reflektuje aktuální změny ve společnosti.

Stěžejním tématem byla nutnost prosazení profese sociální pedagog do zákona o pedagogických pracovnících a do katalogu prací. Členové se detailněji zaměřili na uplatnění sociálního pedagoga ve škole a vymezení jeho klíčových kompetencí v tomto prostředí. Činnosti sociálního pedagoga jsou v současné době vykonávány běžnými pedagogy, zejména na pozicích metodika prevence a výchovného poradce. Prosazení profese do zákona o pedagogických pracovnících a následně do praxe škol by umožnilo existenci odborníka, experta, který by byl cíleně zaměřen na sociálně pedagogickou činnost s dětmi a mládeží, učiteli a rodiči. Navazující diskuse byla poté mezi členy asociace rozpoutána v souvislosti s možnými bariérami praktického prosazení profese sociálního pedagoga do školy, mezi které patří zejména prolínání jeho kompetencí s kompetencemi jiných pedagogických pracovníků a možnosti jeho financování. Následovala diskuse o spolupráci sociálního pedagoga se školním psychologem a speciálním pedagogem.

Dále asociace považuje za nutné vytvářet podmínky pro spolupráci vzdělavatelů v sociálně pedagogické oblasti, a to nejenom s tuzemskými, ale i zahra-

ničními vzdělavateli. V souvislosti se zpracováním vzdělávacích standardů oboru sociální pedagogika na vysokých školách si klade za úkol inovovat obor a ve spolupráci s praxí se podílet na zavádění těchto změn.

Eva Machů
Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně,
Fakulta humanitních studií, Ústav pedagogických věd

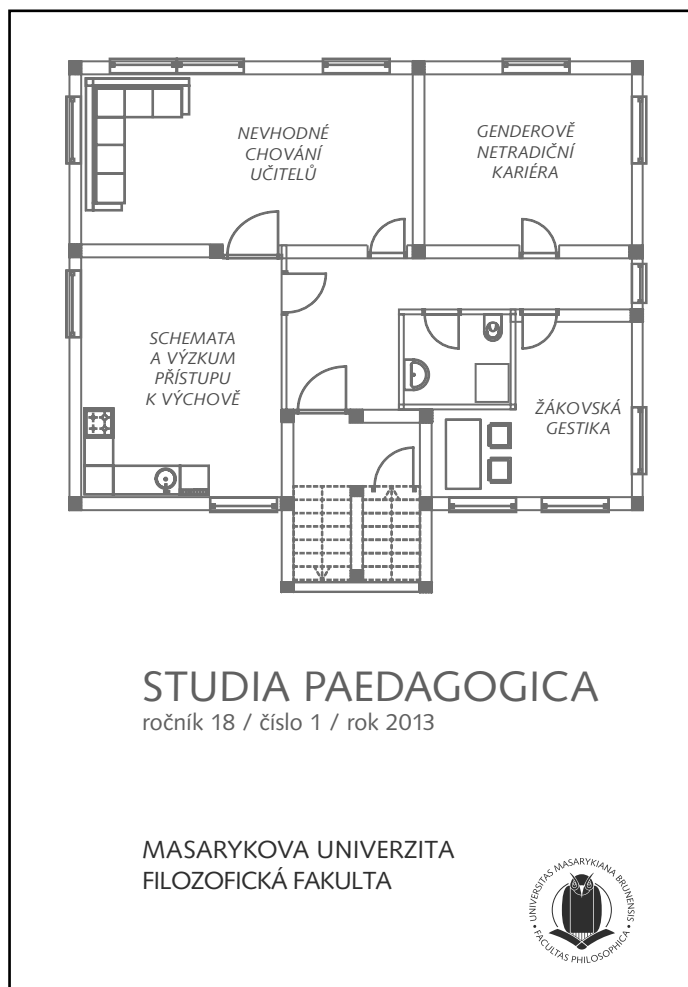
Pešková, K. (2012). *Vizuální prostředky pro výuku reálií v učebnicích němčiny*. Brno: Masarykova univerzita.

Publikace je zaměřena na problematiku vizuálních prostředků pro výuku reálií v učebnicích němčiny. Teoretická část publikace se vztahuje nejprve k obecnějším (širším) souvislostem řešené problematiky (kurikulárním teoriím, teorii učebnice), na něž navazují kapitoly pojednávající o vizuálních prostředcích a reáliích ve výuce cizích jazyků. V publikaci jsou dále představena dvě výzkumná šetření. Cílem prvního výzkumného šetření bylo zjistit, jaké typy, obsahy a funkce vizuálních prostředků pro výuku reálií se vyskytují v učebnicích němčiny. Výsledky kvantitativní analýzy učebnic určených pro výuku němčiny na 2. stupni ZŠ poukázaly na některé společné tendence učebnic, jako je dominantní zastoupení realistických vizuálních prostředků, a též na výrazné rozdíly mezi učebnicemi, zejména u funkcí vizuálních prostředků. Cílem druhého výzkumného šetření bylo zjistit, jakou funkci učitelé připisují vizuálním prostředkům pro výuku reálií v učebnicích němčiny, za jakým účelem je využívají a jak je hodnotí. Výpovědi získané z rozhovorů s učiteli potvrdily některá zjištění prvního šetření. V rámci shrnutí výsledků obou šetření je na základě zjištěných nedostatků učebnic z posuzovaného hlediska nabídnuto několik doporučení pro tvorbu učebnic.

<http://www.ped.muni.cz/weduresearch/publikace/pvtp32.pdf>

Somr, M. et al. (2012). *Pedagogika pedagogů. Tradice a současnost učitelství*. České Budějovice: JČU.

Kolektivní monografie zachycuje širokou paletu názorů na historii, současnost i budoucnost učitelského vzdělávání, ale zároveň i na určitá rizika, která jsou s tímto procesem spojena. Ukazuje se, jak důležitá je kategorie výchovy v práci učitele, jeho autorita i používané formy hodnocení. Docházíme také k proměnám mezigeneračních vztahů a pochopení kompetence učitele jako nositele těchto změn současného učitelství.

z obsahu posledního čísla

Jiří Mareš:
Nevhodné chování učitelů k žákům a studentům

Zuzana Šalamounová:
Žákovská gestika ve vyučování jako proces zviditelňování myšlení

Christine Bieri Buschor, Simone Berweger, Christa Kappler, Andrea Keck: Genderově netradiční kariérová volba na přechodu mezi gymnáziem a vysokou školou

David Doubek, Markéta Levínská:
Schemata a výzkum přístupu k výchově ve vyloučených lokalitách

Nemíchejme politiky, výzkumníky a praktiky:
rozhovor s Lejfem Moosem

Studia paedagogica

Časopis Studia paedagogica přináší původní příspěvky týkající se vzdělávání, výchovy a učení ve všech sférách života společnosti. Jde o stati teoretického, ale především empirického charakteru – cílem časopisu je publikovat výsledky výzkumů realizovaných na českých i zahraničních vědeckých pracovištích. Klademe důraz na původnost a originalitu publikovaných výzkumů, přičemž vytváříme prostor jak pro etablované odborníky, tak pro začínající autory v počátečních fázích akademické dráhy. Těm nabízíme možnost publikovat v sekci Studentské práce a intenzivní lektorskou podporu při přípravě textu.

Časopis Studia paedagogica je zařazen na Seznam recenzovaných neimpaktovaných periodik vydávaných v ČR (Rada pro výzkum, vývoj a inovace) a do mezinárodních vědeckých databází EBSCO, CEJSH, JournalSeek, NewJour, PKP a Ulrich's Periodicals Directory.

www.studiapaedagogica.cz